

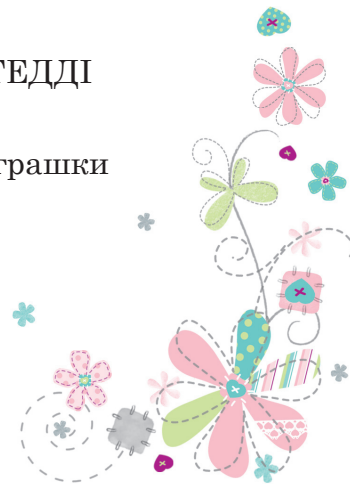
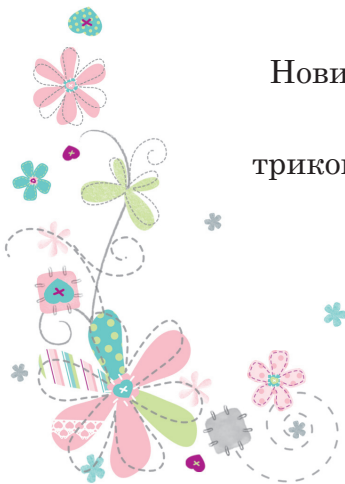
Посібник для творчості. Мистецтво шиття іграшок
Practical text-book for creation. The art sewing toys

Оксана Склярєнко

Ведмеді та ведмедики

Новинка: пошиття ведмежати ТЕДДІ
та авторська технологія
трикомпонентного наповнення іграшки

ББК 85.126
С 43

Рецензенти:

доктор педагогічних наук, професор Київського національного університету культури і мистецтв
Матвієнко О.,
вчитель-методист, викладач образотворчого мистецтва та креслення Київського профтехучилища
Гордіца І.,
вчитель праці СШ №26, м. Вінниця
Савчук І.

Рекомендовано до друку Міністерством освіти і науки України
(лист від 10.12.07 № 1.4/18-2694)

Скляренко О.А.

С 43 Ведмеді та ведмедики. — Тернопіль: Навчальна книга — Богдан, 2011. — 144 с.
ISBN 978-966-10-1157-0

У пропонованому виданні викладено основні прийоми виготовлення ведмедів за технологією тедді від великих до мініатюрних розмірів. Викрійки та покрокові інструкції допоможуть освоїти секрети шиття іграшок. Таке ведмежа може стати цінним та вишуканим подарунком.

Для початківців та бажаючих навчитися шити авторську іграшку своїми руками або вдосконалити свою швацьку майстерність. Може стати у нагоді вчителям та керівникам гурткової роботи.

ББК 85.126

Всі права захищено. Будь-який передрук з письмової згоди автора.

Вірші — Богдани Бойко
Фото — Олег Сморяков, Оксана Скляренко
на с. 32-33 — Тетяна Федулова.

ISBN 978-966-10-1157-0

© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2011

*В мамі є не тільки я,
А ще й іграшка моя.
— Обережним будь із ним,
Із ведмедиком м'яким,
Не товстий, як всі ведмеді —
Він — тендітний, зветься Тедді.
Крутяться у нього лапи —
Вже маленький почалапав...
Що він хоче — все збагну.
Очі кріплені вручну,
Шерсть під ними я тонюю...
— Я, матусю, не ревную,*

*Тільки хочу я спитати:
І для мене вибрати
Ти могла і очі, й ніс?..
— Ні, лелека все приніс!..
Та могла я вибрати,
По секрету, твого тата...
Схожий видався на нього!
...А ведмедика малого
З дорогим козячим ворсом,
Коли станеш ти дорослим,
Мов дитину, бережи!!!
Захищай, люби, дружи!*

З поеми Богдани Бойко
«Синочок і Тедді»

Ласкаво просимо до Країни ведмежат

Плюшевий ведмедик, або Тедді – одна з найпопулярніших та найулюбленіших іграшок усіх дітей і навіть дорослих світу. Назва «Тедді» походить від скороченого імені американського президента Теодора Рузвельта. А походження у ведмедика німецьке.

Маля не хоче спати! Оксана Скляренко

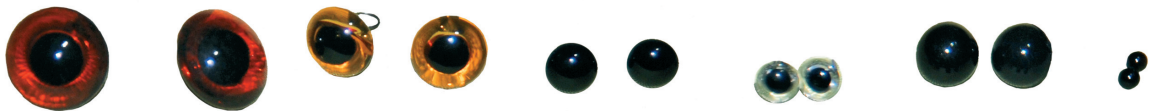
Було це наприкінці жовтня 1902 року. У німецькому місті Гейгені (Giengen) мешкав Ріхард Штайф — дизайнер іграшок, який працював у сімейній фірмі, заснованою його тіточкою Маргарет Штайф. Одного разу Ріхард пішов до заїжджого цирку й побачив там групу дресированих ведмедів. Вони й наштотували йому на блискучу ідею. Ріхард придумав ведмедя – іграшку, що за своєю будовою була схожа на ляльку. Він стояв прямо, лапи й голова в нього вільно рухалися. Звичайно, іграшкові ведмеді існували й раніше, причому часто їх виготовляли зі справжнього хутра. Однак всі вони були копіями лісових жителів і стояли на чотирьох лапах, а ведмідь Штайфа повинен був стояти на задніх, як цирковий. Ріхард постійно удосконалював свого ведмедика, зробив його мордочку більш привабливою. І це вплинуло на дизайн іграшкових ведмедів протягом багатьох років.

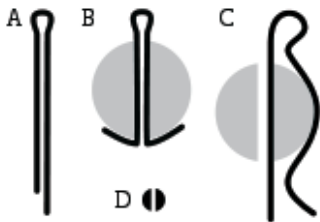
Особливості тедді-технології

Тедді — іграшка, виготовлена за спеціальною технологією з високоякісних матеріалів. Зазвичай такого ведмедика шують із *мохеру* — штучного хутра з натуральними волокнами з ангорської кози. Основа хутра має спеціальне просочення. Очі використовують переважно з зіницями (їх можна придбати у спеціалізованих магазинах). Якісні матеріали плюс ручна робота, виконання художником задуманого образу — головні критерії виготовлення такої іграшки. Справжній тедді складається від 19 до 23 деталей. Голова, руки, ноги кріпляться на шпільнтах або звичайних болтах, що продаються у будівельних магазинах, вони дозволяють їх обертати на 360 градусів.

Три ведмеді

Шплінт – металеве кріплення у вигляді стержня.

Шплінтоверт – інструмент для закручування шплінтів.

Диски – кругла деталь з отвором для шплінта.

При наповненні використовують синтепон, тирсу.

Синтепон – легкий штучний матеріал, що зберігає свою м'якість і пружність (мал. 1).

Наповнення здійснюють дуже щільно до твердості. Інколи додають гранулят.

Мал. 1

Мал. 2

Гранулят – це дрібні скляні кульки, які роблять іграшку стійкою; його можна замінити бісером (мал. 2).

Є ще пластиковий гранулят для іграшок – можна знайти у спеціалізованих магазинах (мал. 3).

Тирса – м'яка стружка з дерева (мал. 4).

У нас таку можна придбати у магазинах «Все для тварин», її часто використовують для будиноків декоративних кроликів чи хом'ячків. У цій книзі я вперше пропоную *технологію наповнення іграшки*

Мал. 3

Мал. 4

тьома компонентами одночасно (див. с. 23).

Незважаючи на таку кількість правил, тедді все ж таки залишається іграшкою, яку ще можна назвати художньою авторською іграшкою.

Отже, **художня авторська іграшка** – це іграшка, створена художником з моменту конструювання викрійки. Авторські іграшкови ведмеді виготовляються в одному екземплярі (тоді їхня цінність зростає), а можуть випускатись і тиражем. Спеціальні матеріали та технології для виготовлення ведмедиків роблять їх довговічними.

У 2003 р. виповнилось 100 років з початку масового випуску плюшевих ведмедів. Перша книга казок про пригоди плюшевого ведмедика, автором якої була письменниця Еліс Скотт, вийшла друком 1907 р. у США. З того часу в різних країнах світу надруко-

вано близько 400 книжок різноманітних авторів, у яких головним героєм був плюшевий ведмедик. Найбільш відомим та улюбленим серед них є Вінні-Пух Алана Мілна.

Звичайне штучне хутро, що виготовляється зі штучних волокон і яке можна придбати у будь-якому магазині тканин, може стати заміником мохеру, про який ми вже говорили. Ведмедик-садівник, наприклад, виготовлений з такого хутра.

До того ж оксамит, оксамитовий шовк, бабусин плюш, льон, домоткане полотно – доступні й гарні тканини для виготовлення ведмедя. Замість шплінтового кріплення можна використати мотузяний шарнір (див. розділ *Кріплення деталей*). Замість пластикових очей можемо дати ґудзики, намистини. Особливо гарно виглядають мініатюрні ведмедики із очима-бісеринками.

Для того, щоб мордочка іграшки була більш привабливою, тонуємо її за допомогою текстильних фарб та синтетичної щітки (див. схему *Тонування очей*). Для цього у невеликій кількості води розводимо фарбу і за допомогою синтетичної щітки проводимо навколо очей. Для мініатюри краще використовувати олійну фарбу або сухі тіні для повік.

Після виготовлення іграшки можна приступати до пошиття одягу. Ми пропонуємо одягнути ведмедика в український традиційний стрій. Для цього у книзі подано крій чоловічого та жіночого вбрання, зразки головних уборів, схеми вишивки та мережки – традиційні способи декорування одягу.

Для мене найулюбленішим етапом є конструювання викрійок. Поява кожної іграшки – це завжди несподіванка. Навіть за однією і тією ж викрійкою неможливо створити дві однаковісінькі моделі ручної роботи.

Шийте та отримуйте задоволення!

Матеріали та інструменти для пошиття ведмедиків

1. Лекала (викрійка з урахуванням припусків на шви).
2. Штучне хутро, льон, фланель, ситець, оксамит – тканини для пошиття ведмедів.
3. Клаптики тканини для пошиття одягу ведмедикам.
4. Синтепон чи синтепух для набивання деталей ведмедика.
5. Диски.
6. Шплінти металеві.
7. Гранулят скляний.
8. Гранулят пластиковий.
9. Тирса.
10. Очі-гудзики або намистини чорного кольору.
11. Муліне для вишивання носа (наприклад, муліне, ірис), нитки для шиття.
12. Мереживо, тасьма для оздоблення одягу.
13. Нитки надміцні.

*Пам'ятайте ви оце:
Голки, ножиці, пінцет –
Не лише предмети гострі,
Що пораняють шкіру просто,
А й корисні дуже речі:
Це потрібно знать малечі!
Тож найкраще – мама й тато
Будуть вам допомагати.
Може, ще й не знаєш ти –
Що таке – оті шплінти,
Та ще й диски дерев'яні...
Зовсім речі то не марні!
Як виготовляєш “тедді” –
Інструменти май “в букеті”:
Тобто все збирай до купи,
Що потрібно взяти в руки...*

Палітра тканин, з яких виготовляють ведмедиків

Для виготовлення авторських іграшок використовують різноманітні тканини (див. с. 11):

- ▶ штучне хутро з тонкою основою (Аліса);
- ▶ довговорсовий мохер (Віолетта);
- ▶ комбінування довговорсового та коротковорсового мохеру (Даринка та Яринка);
- ▶ штучне і натуральне хутро (Малюк);
- ▶ міні-штоф (Б'янка);
- ▶ плюш (Софія);
- ▶ оксамит (Мавка);
- ▶ альпака (Маня);
- ▶ льон (Анюта);
- ▶ вовна (Оксанка);
- ▶ ситець (Олександра й Сашко);
- ▶ штучне хутро (Світланка).

Світланка

Б'янка

Аліса

Віолетта

Софія

Маня

Оксанка

Мавка

Малюк

Анюта

Даринка та Яринка

Олександра й Сашко

Інструменти

1. Голка для шиття.
2. Голка для бісеру.
3. Шпилька для шиття.
4. Набір довгих голок для м'якої іграшки від 6 до 18 см.
5. Ножниці великі.
6. Ножниці з короткими лезами.
7. Ножниці манікюрні для мініатюри.
8. Наперсток.
9. Дерев'яна паличка для набивання.
10. Пінцет медичний.
11. Лінійка, олівець.
12. Шпінтоверт для закручування шпінтів.
13. Авторучка.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.